

За проблемно-тематичним принципом ці матеріали поділяються на сімнадцять частин. Серед них: історія Острога, Острожчини та Волині з найдавніших часів до сучасності, праці та зібрання джерел української діаспори, архівні збірки, музеї та музейні колекції, культура, освіта, література, образотворче мистецтво, музика, природа, медицина та ін.

Конференції стали засобом згуртування інтелігенції різних регіонів України з метою історичного, культурного та духовного відродження старовинного міста Острога, Острожчини та Волині. Завдяки їх проведенню і зростанню престижу Острога в Україні стало можливим у 1994 р. відновлення в ньому вищого навчального закладу під назвою колегіуму, який у 1996 р. одержав статус академії. А. належав до співробітників цього вищого навчального закладу, став першим почесним професором ОА.

Заслуги А. були високо оцінені громадськістю Острога. Його іменем названо провулок (колишній ім. Куліша), де він проживав, і в 1997 р. встановлено меморіальну дошку на його будинку. В ОА започаткована стипендія ім. П. Андрухова для кращих студентів-істориків.

Опубліковані книги і брошури П. Андрухова – (окремі книги): Волинська земля (Ровенщина) з глибини століть до сьогодні (мала хронологічна таблиця). – Ровно, 1991. – 48 с.; Волинська земля (Хроніка-джерела-постаті). – Сокаль, 1992. – 88 с.; 600 імен в історії великої Волині. – Острого, 1993. – 98 с.; Волинь: події, імена, джерела. – Острого, 1996. – 264 с.; Волинь в легендах і переказах. – Острого, 1995. – 58 с.

Статті у періодиці П. Андрухова: Спокута (із серії “Легенди волинського краю”) // Зоря комунізму. – 1990. – 17 липня; Вулиці нашого міста // Життя і слово. – 1991. – 23 і 27 квітня; 18 травня; Усім близька “Спадщина” (бесіду вела А. Вертелеська) // Життя і слово. – 1991. – 20 липня. – № 84; Як не сьогодні – то коли? // Життя і слово. – 1991. – 29 жовтня. – № 127; Україна і українці // Життя і слово. – 1992. – 22 серпня; Тіні Замкової гори // Життя і слово. – 1993. – 27 листопада, 1 грудня; Втікачі // Життя і

слово. – 1994. – 11 травня; Віщий дзвін. Легенди рідного краю // Життя і слово. – 1994. – 26 травня; Відступник. Легенди рідного краю // Життя і слово. – 1994. – 27 липня. – № 56; Український Кембрідж. До 420-річчя Острозької академії // Волинь. – Рівне. – 1996. – 9 серпня.

Література: Ковальський М. Петро Андрухов // Українська національна ідея: історія і сучасність. Наук. збірник (80-річчю УНР, 90-річчю від дня народження О. Ольжича присвячується). – Житомир, 1997. – С. 148; Його ж. Петро Андрухов (5.07.1924-6.08.1996) // Український історик, 1997. – 1-4 (132-135). – С. 328-329; Кушнір М. Петро Андрухов // Острозькі просвітники XVI-XX ст. – Острого, 2000. – С. 222-227.

Миرون Кушнір

Аннич Тимофій

(* ? – † ?)

Викладач ОА. 16 травня 1584 року “Тимофей Аннич, діяк школи русской острозской” разом із дерманським боярином Федором Наумовичем Гарабурдою купив і подарував Дерманському монастирю “Четвероевангеліє”. Інших згадок про А. не виявлено. Є. Немировський ототожнював А. із Тимофієм Михайловичем, який майже у той самий час підготував і видав в Острозі предметно-алфавітний покажчик до Нового Завіту “*Книжка собраніє вещей нужнейших...*”. Судячи з вищенаведеної згадки про А., можна припустити, що він викладав в ОА старослов’янську мову.

Література: Голубев С. Археологические заметки о памятниках старины, находящихся в некоторых местностях Волынской епархии // Труды Киевской духовной академии. – 1876. – Т. 1. – С. 626; Мицько І. З. Острозька слов’яно-греко-латинська академія (1576-1636). – Київ, 1990. – С. 101-102; Немировский Е. Начало книгопечатания на Украине. Иван Федоров. – Москва: Книга, 1964. – С. 128-129.

Петро Кралюк